

مروری بر مدل های رهبری تحول آفرین در مدارس: تأثیر بر پذیرش فناوری های نوین توسط کادر آموزشی

حسین عزیزی نژاد^۱

^۱ دکتری مدیریت سیستم ها، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده

این پژوهش مروری با هدف بررسی جامع و نظام مند رابطه میان مدل های رهبری تحول آفرین مدیران مدارس و میزان موفقیت در پذیرش و به کارگیری فناوری های نوین آموزشی (مانند یادگیری الکترونیکی، ابزارهای تعاملی و هوش مصنوعی) توسط کادر آموزشی انجام شده است. رهبری تحول آفرین که بر الهام بخشی، تحریک فکری، و توجه فردی متمرکز است، به عنوان عاملی کلیدی در ایجاد محیطی منعطف برای تغییر شناخته می شود. این مرور، مطالعات انجام شده در یک دهه اخیر را با تمرکز بر جوامع آموزشی مختلف مورد تجزیه و تحلیل قرار می دهد. یافته های اصلی نشان می دهد که ابعاد الهام بخشی و تحریک فکری رهبران، به طور معناداری با کاهش مقاومت معلمان در برابر فناوری و افزایش خودکارآمدی آنها در استفاده از ابزارهای جدید مرتبط است. در مقابل، جنبه های صرفاً مدیریتی بدون بعد تحول آفرینی، تأثیر محدودی بر تسهیل پذیرش فناوری داشته اند. این پژوهش با ارائه یک مدل مفهومی، چارچوبی را برای مدیران مدارس جهت تقویت مهارت های رهبری تحول آفرین به منظور همسویی با تحولات دیجیتال پیشنهاد می دهد و بر لزوم بازنگری در برنامه های توسعه مدیران تأکید می کند.

واژه های کلیدی: رهبری تحول آفرین، پذیرش فناوری آموزشی، تغییر سازمانی، خودکارآمدی معلم، مدیریت آموزشی، نوآوری در مدارس.